

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

P9_TA(2020)0360

WRF, warunkowość praworządnościowa i zasoby własne**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Instrumentu UE na rzecz Odbudowy oraz rozporządzenia w sprawie praworządności (2020/2923(RSP))**

(2021/C 445/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 14, 15, 16 i 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 295, 310, 311, 312 i 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając porozumienie polityczne osiągnięte 5 listopada 2020 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady o ogólnym systemie warunkowości w celu ochrony budżetu Unii (rozporządzenie w sprawie praworządności),
  - uwzględniając osiągnięte 10 listopada 2020 r. porozumienia polityczne, w tym wspólne i jednostronne oświadczenia, w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 (zwanym dalej „WRF”), porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także w sprawie nowych zasobów własnych, w tym harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (zwanym dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”) i Instrumentu UE na rzecz Odbudowy (zwanego dalej „Next Generation EU”),
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte 21 lipca 2020 r.,
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 lipca 2020 r.,
  - uwzględniając pismo Parlamentu Europejskiego z 26 sierpnia 2020 r. w sprawie praworządności, skierowane przez przewodniczących grup do Angeli Merkel, kanclerz Republiki Federalnej Niemiec i przewodniczącej prezydencji Rady UE, oraz Ursuli von der Leyen, przewodniczącej Komisji Europejskiej,
  - uwzględniając oświadczenie Konferencji Przewodniczących Parlamentu Europejskiego z 18 listopada 2020 r. w sprawie długoterminowego budżetu UE i praworządności,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte 11 grudnia 2020 r.,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska jest unią wartości zapisanych w art. 2 TUE;
- B. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pochłonęła tysiące ofiar w Europie i na świecie i doprowadziła do bezprecedensowego kryzysu, który ma katastrofalne skutki dla ludzi, pracowników i przedsiębiorstw, w związku z czym wymaga bezprecedensowej reakcji, zwłaszcza po drugiej fali COVID-19 i do czasu faktycznego zakończenia pandemii;
- C. mając na uwadze, że debata polityczna w Radzie Europejskiej spowodowała opóźnienie całego procesu, odwołując negocjacje w sprawie WRF, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Next Generation EU i rozporządzenia w sprawie praworządności oraz ich przyjęcie i wdrożenie;
- D. mając na uwadze, że skuteczne rozporządzenie w sprawie praworządności i wprowadzenie nowych zasobów własnych stanowiły warunek wstępny zaakceptowania przez Parlament Europejski pakietu WRF;
- E. mając na uwadze, że w 2020 r. współprawodawcy Unii byli w stanie osiągnąć bezprecedensowe porozumienia;

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienia polityczne, w tym wspólne i jednostronne oświadczenia, do jakich doszli współprawodawcy – 5 listopada 2020 r. odnośnie do rozporządzenia w sprawie praworządności oraz 10 listopada 2020 r. w sprawie WRF, porozumienia międzyinstytucjonalnego i Next Generation EU; podkreśla, że te historyczne porozumienia polityczne obejmują między innymi następujące postanowienia:
  - bezprecedensowy pakiet o wartości 1,8 bln EUR składający się z WRF na lata 2021–2027 (kwota 1 074 mld EUR rosnąca stopniowo do 1 085 mld EUR) w połączeniu z Instrumentem na rzecz Odbudowy (750 mld EUR);
  - dodatkowe środki w wysokości 16 mld EUR w WRF na lata 2021–2027 przeznaczone na sztanदारowe programy UE określone przez PE (EU4Health, „Horyzont Europa”, Erasmus+, Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Frontex, InvestEU, „Prawa i Wartości”, „Kreatywna Europa”, pomoc humanitarna i ISWMR) oraz w celu wzmocnienia reakcji budżetowej na nieprzewidziane wydarzenia;
  - prawnie wiążący harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych w trakcie kolejnych WRF, które powinny być co najmniej wystarczające do pokrycia przyszłych kosztów spłaty (kapitału i odsetek) Instrumentu UE na rzecz Odbudowy;
  - prawnie wiążący minimalny udział wydatków związanych z klimatem wynoszący co najmniej 30 % WRF i Next Generation EU oraz wydatków związanych z różnorodnością biologiczną w wysokości 7,5 % WRF w 2024 r. i 10 % począwszy od 2026 r.;
  - elementy służące monitorowaniu wydatków na równouprawnienie płci i uwzględnianie aspektu płci;
  - wzmocnienie roli Parlamentu Europejskiego jako władzy budżetowej w zarządzaniu Instrumentem UE na rzecz Odbudowy i zewnętrznymi dochodami przeznaczonymi na określony cel, a także w ustanawianiu przyszłych instrumentów nadzwyczajnych w oparciu o art. 122 TFUE;
  - skuteczne funkcjonowanie warunkowości związanej z praworządnością;
2. przypomina o historycznym znaczeniu pakietu i jego potencjale, jeśli chodzi o zapewnienie szybkiej odbudowy po pandemii COVID-19 i przezwyciężenie jej skutków społeczno-gospodarczych oraz sprostanie wyzwaniom stojącym przed Unią w ciągu najbliższych siedmiu lat, w tym związanym z Zielonym Ładem, transformacją cyfrową oraz ochroną wartości i pieniędzy podatników UE;
3. z zadowoleniem przyjmuje wyniki posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 10 i 11 grudnia 2020 r., podczas którego zatwierdzono wyżej wymienione porozumienia polityczne; wyraża zadowolenie, że szefowie państw i rządów osiągnęli porozumienie umożliwiające wejście w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. WRF, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Next Generation EU i rozporządzenia w sprawie praworządności; wyraża zadowolenie, że teksty prawne pozostają niezmienione;
4. głęboko ubolewa jednak, że ze względu na zasadę jednomyślności w Radzie przyjęcie całego pakietu, w tym nowych programów UE na lata 2021–2027, powoduje nieuzasadnione opóźnienia całego procesu; przypomina, że treść konkluzji Rady Europejskiej dotyczących rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu warunkowości w celu ochrony budżetu Unii jest zbyt czarna; przypomina, że stosowanie, cel i zakres rozporządzenia w sprawie praworządności są jasno określone w tekście prawnym tego rozporządzenia;
5. przypomina, że zgodnie z art. 15 ust. 1 TUE Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczej; uważa w związku z tym, że żadnej deklaracji politycznej Rady Europejskiej nie można uznać za interpretację prawodawstwa, ponieważ wykładnia prawa leży w gestii Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;
6. przypomina, że Komisję i jej przewodniczącego wybiera Parlament Europejski; przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE Komisja czuwa nad stosowaniem Traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie; potwierdza zatem, że Komisja w każdej chwili i w każdych okolicznościach musi postępować zgodnie z prawem, *dura lex sed lex*;
7. przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 3 TUE Komisja jest całkowicie niezależna;

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

8. przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 8 TUE Komisja ponosi odpowiedzialność przed Parlamentem Europejskim; przypomina, że Parlament dysponuje szeregiem środków prawnych, aby upewnić się, że Komisja przestrzega zobowiązań traktatowych, w tym procedurą udzielania absolutorium w celu oceny właściwego zarządzania unijnymi środkami finansowymi; podkreśla ponadto, że Parlament dysponuje szeregiem środków prawnych i politycznych, aby zapewnić egzekwowanie prawa przez wszystkich, a przede wszystkim przez instytucje UE; podkreśla, że konkluzje Rady Europejskiej nie mogą być wiążące dla Komisji przy stosowaniu aktów prawnych;
  9. podkreśla, że współprawodawcy uzgodnili, że rozporządzenie w sprawie ogólnego systemu warunkowości w celu ochrony budżetu Unii ma zastosowanie od 1 stycznia 2021 r. i będzie musiało być stosowane do wszystkich zobowiązań i płatności; przypomina, że stosowanie tego rozporządzenia nie może być uzależnione od przyjęcia jakichkolwiek wytycznych, ponieważ uzgodniony tekst jest wystarczająco jasny i nie przewiduje się żadnych instrumentów wykonawczych; oczekuje, że Komisja jako strażniczka Traktatów zapewni pełne stosowanie rozporządzenia od daty uzgodnionej przez współprawodawców, i przypomina, że jedynie TSUE może unieważnić rozporządzenie lub jego część; potwierdza, że jeżeli państwo członkowskie wnieśli skargę o unieważnienie rozporządzenia lub jego części, Parlament będzie bronił jego ważności przed Trybunałem i oczekuje, że Komisja wystąpi w charakterze interwenienta popierającego stanowisko Parlamentu; podkreśla, że w takim przypadku Parlament zwróci się do Trybunału o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym; przypomina o art. 265 TFUE i deklaruje gotowość korzystania z niego;
  10. wyraża opinię, że pełne zaangażowanie Parlamentu w funkcjonowanie Next Generation EU musi stać się rzeczywistością; podkreśla, że trwające rozmowy trójstronne muszą przynieść zadowalające wyniki w tej sprawie;
  11. wyraża opinię, że na zbliżającej się konferencji w sprawie przyszłości Europy należy zastanowić się między innymi, jak pokonać przeszkody wynikające z wymogu jednomyślności w Radzie obowiązującego przy przyjmowaniu WRF i decyzji w sprawie zasobów własnych;
  12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Radzie Europejskiej i Komisji.
-